

## Arrest

nr. 90 662 van 29 oktober 2012  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 29 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 31 augustus 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. BELDERBOSCH, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

*"A. Feitenrelaas*

*U verklaart het Georgische staatsburgerschap te bezitten en van Georgische origine te zijn. U bent geboren in Gurdjaani (Georgië) en woont in Tbilisi. U bent getrouwd met G. B. (...) (O.V. X) met wie u twee minderjarige kinderen heeft: N. (...) (O.V. X) en M. (...) (O.V. X) B. (...).*

*Uw man werkt voor een politieacademie in uw land en is lid van de oppositie in uw land. Daardoor krijgen zowel u als uw man dreigtelefoons. Uw man wordt ook ontslagen op zijn werk.*

*Uiteindelijk verlaat u Georgië op 4 maart 2012. Samen met uw kinderen maar zonder uw man neemt u in Batumi de boot naar Odessa (Oekraïne). U gaat verder met een minibus naar Kiev, van waaruit u met een andere minibus naar België rijdt. Op 11 maart 2012 komt u in België aan en vraagt de volgende dag asiel aan. Uw man komt later toe in België.*

*Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw originele Georgische identiteitskaart en een kopie van uw geboorteakte voor aan de Belgische asielinstanties.*

#### *B. Motivering*

*Uit uw verklaringen blijkt dat u zich voor uw asielaanvraag beroept op dezelfde problemen als die van uw man G. B. (...) (O.V. 6.975.090) (CGVS p. 5). Aangezien in het kader van de asielaanvraag van uw man door het Commissariaat-generaal beslist werd dat hem de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend, kan in uw hoofdte evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing over uw man is genomen, dient verwezen te worden naar zijn beslissing:*

*"U verklaart te vrezen dat u gearresteerd zal worden door uw bazen in de gevangenis nr. 1 (die tot de autoriteiten van uw land behoren) in Tbilisi wegens uw politiek activisme voor de oppositie (CGVS p. 9-10). Het Commissariaat-generaal is echter van mening dat uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of voor het lijden van ernstige schade ongegrond is.*

*Om te beginnen blijkt uit uw verklaring immers dat u zich, nadat uw problemen met de autoriteiten van uw land in 2006 waren uitgebroken, nog vaak gericht heeft tot diezelfde autoriteiten. Zo ging u zich op 21 maart 2007 melden bij de burgerlijke stand om uw huwelijk te registreren. Daarbij moest u zich identificeren aan de hand van uw identiteitskaart. U ondervond daarbij geen problemen (CGVS p. 2 + document 6 in administratief dossier). Bij diezelfde burgerlijke stand ging u op 12 juni 2007 de geboorte van uw dochter aangeven, waarbij u zich ook moest identificeren met uw identiteitskaart. Ook deze registratie verliep probleemloos (CGVS p. 3 + document 5 in administratief dossier). Op respectievelijk 2 juli 2008 en 26 maart 2009 ging u bovendien persoonlijk een rijbewijs ophalen en uw identiteitskaart voor tien jaar verlengen zonder dat u daarbij problemen ondervond (CGVS p. 4 + documenten 1 & 7 in administratief dossier). In maart 2012 vroeg u bij het Ministerie van Werk, Gezondheid en Sociale Zaken een attest in verband met uw registratie bij de pensioenuitkeringen aan, dat u op 15 maart 2012 ook effectief zonder problemen verkreeg (CGVS p. 7 + document 11 in administratief dossier).*

*Nog opvallender is dat u in januari of februari 2012 zelf een geschreven en ondertekende aanvraag indiende bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken (meer specifiek het Departement van het Gevangeniswezen) om een overzicht van uw werkzaamheden bij de overheid te verkrijgen. Enkele dagen later kreeg u dit uittreksel in handen via een zekere M. (...), één van uw ex-cursisten op de politieacademie (CGVS p. 6-7 + document 10 in administratief dossier). Dat u zelf een aanvraag indiende doet de gegrondheid van uw vrees andermaal teniet; dat u daarbij hulp zou gekregen hebben van één van uw ex-cursisten, en zo de officiële procedure voor het verkrijgen van dit document zou omzeild hebben, is bovendien weinig geloofwaardig. U weet immers niet wat de familienaam is van M. (...). U verklaart dat hij inspecteur is of dat u denkt dat hij hoofdinspecteur is. Daarnaast verklaart u niet te weten hoe hij dit document concreet heeft kunnen regelen of wat hij daarvoor heeft moeten doen (CGVS p. 6). Er kan echter van uit gegaan worden dat u de volledige naam kent van M. (...), zijn precieze functie weet en op de hoogte bent van hoe hij het document precies voor u heeft kunnen regelen, als hij inderdaad de persoon is geweest via wie u dit document via een omweg kon bemachtigen. Bovendien is het weinig geloofwaardig dat men op het Departement uw familienaam niet zou herkend hebben zoals u beweert (CGVS p. 6) (u had er immers drie jaar gewerkt). Dit, gecombineerd met het feit dat het uittreksel aan de hand van stempels gelegaliseerd werd door de personeelsdienst van het Departement van het Gevangeniswezen (CGVS p. 7), doet het vermoeden rijzen dat u dit uittreksel op de gewone manier en zonder problemen heeft bekomen bij uw ex-werkgever, i.e. het Departement van het Gevangeniswezen, waar uw problemen volgens uw verklaringen nota bene begonnen waren.*

*Ook uw vrouw N. R. (...) – met wie u in 2007 nochtans officieel getrouwd was – blijkt allerm minst problemen te hebben met de Georgische autoriteiten, hoewel zij verklaarde ook dreigtelefoons te ontvangen (CGVS vrouw p. 5) en zowel zij als de kinderen volgens uw verklaringen betrokken werden in de bedreigingen die tegenover u geuit werden (CGVS p. 13). Zo ging zij op 28 december 2011 zelf een nieuwe identiteitskaart ophalen die ze zonder problemen kreeg, en in diezelfde periode liet ze ook haar internationaal reispaspoort verlengen (CGVS vrouw p. 3 + document 2 in administratief dossier). Op haar werk op de staatsuniversiteit in Tbilisi, waar men wist dat ze met u getrouwd was en waar ze bleef werken tot de dag van haar vertrek (i.e. 4 maart 2012, CGVS vrouw p. 4), ondervond ze naar eigen zeggen nooit problemen (CGVS vrouw p. 2). Het feit dat uw vrouw,*

ondanks de bedreigingen die zij als gevolg van uw problemen ontving, geen problemen ondervond met de autoriteiten van uw land bij het verkrijgen van identiteitsdocumenten en op haar werk op de staatsuniversiteit, plaatst bijkomend de gegrondheid van jullie vrees voor diezelfde autoriteiten op de helling.

Bovenstaande elementen maken dat u er niet in slaagt het Commissariaat-generaal te overtuigen van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of voor het lijden van ernstige schade. Als dit wel het geval zou zijn geweest is het weinig aannemelijk dat u zich nog meerdere keren probleemloos tot de autoriteiten van uw land zou wenden om uw huwelijk en de geboorte van uw kind te registreren, een identiteitskaart op te halen en documenten aan te vragen bij verschillende overheidsinstanties; te meer als u verklaart dat alle overheidsstructuren met elkaar verbonden zijn (CGVS p. 13) en dat men in uw buurt wist dat u politiek actief was voor de Partij van het Volk en het bijgevolg geen geheim was dat u een politiek opposant was (CGVS p. 5).

Gelet op het voorgaande is het dan ook bijzonder vreemd dat u geen stappen ondernomen heeft naar aanleiding van uw problemen. U verklaart uw problemen wel binnen uw partij gemeld te hebben (maar dat daar verder niets mee gebeurde), maar nergens klacht ingediend te hebben, noch bij de politie noch op een hoger niveau (CGVS p. 13). Zoals hierboven reeds uitvoerig aangetoond, blijken er nochtans geen aanwijzingen dat u de autoriteiten van uw land te vrezen zou hebben of niet op hun bescherming zou kunnen rekenen. Dat u niet bij de politie van uw land zou terecht kunnen omdat ook zij u viseerden, is in dit opzicht weinig aannemelijk. Zo verklaart u dat politiemannen in 2011 nog tweemaal bij u thuis langsgekomen zijn, waaruit u concludeert dat ze u in de gaten hielden (CGVS p. 11). Echter, u verklaart dat ze de eerste keer langskwamen om na te gaan hoeveel personen in uw appartement woonden. De tweede keer waren ze op zoek naar een persoon die na een auto-ongeluk vluchtmisdrijf had gepleegd; toen u hen uw auto toonde, zagen ze dat die niet in het ongeluk betrokken was en gingen ze weg. U veronderstelt dat deze twee bezoeken met uw politiek activisme te maken hadden, maar zeker bent u daar niet van; u zag immers geen andere reden voor deze bezoeken. Welnu, uit het loutere feit dat de politie tweemaal langskwam voor routinecontroles en uit uw blote veronderstelling dat dat door uw politiek profiel kwam – wat uitsluitend gebaseerd is op uw persoonlijke indrukken en niet objectief gestaafd wordt – kan niet afgeleid worden dat de politie u in de gaten hield en u niet op hun bescherming zou kunnen rekenen.

Daarnaast verklaart u op 18 maart 2012, de dag waarop u voor het laatst uit uw land vertrok, met de boot vanuit Batumi naar Odessa (Oekraïne) gevaren te zijn. Het ging om een vrachtboot waarop u als passagier kon meereizen. Bij het verlaten van uw land in de haven kreeg u van de douaniers identiteitscontrole waarbij u uw identiteitskaart voorlegde. U ondervond daar naar eigen zeggen geen problemen bij (CGVS p. 8-9). Welnu, als u daadwerkelijk met gegronde redenen de autoriteiten van uw land te vrezen had, is het ondenkbaar dat u bij het verlaten van uw land onder uw eigen identiteit geen enkel probleem ondervond.

Ten slotte dient nog gewezen te worden op het volgende. U verklaart in 2010 uw appartement in Tbilisi verkocht te hebben omdat u zo lastiggevalen werd. Even later ging u een tijd in het dorp Chumlakhi in de regio Gurjaani wonen (op meer dan 100 km van Tbilisi). In dat dorp ondervond u volgens uw verklaringen geen problemen omdat u daar niet werd gevonden. U bent daarna teruggekeerd naar Tbilisi (CGVS p. 11). Dat u nog terugging naar Tbilisi, de plaats waar u uw problemen had meegemaakt, nadat u naar het dorp was getrokken waar u geen problemen ondervond met de autoriteiten van uw land (i.e. uw vervolgers), doet nogmaals ernstig afbreuk aan de gegrondheid van uw vrees.

Concluderend kan gesteld worden dat uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of voor het lijden van ernstige schade ongegrond is. De documenten die u neerlegt, veranderen niets aan deze beslissing. Uw Georgische identiteitskaart, uw diploma en uw werkbadge bevatten louter gegevens over uw identiteit, uw opleiding en uw professionele carrière; net als uw huwelijksakte, de geboorteaktes van uw kinderen, uw rijbewijs, het attest van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en de brief van het Ministerie van Sociale Zaken die reeds eerder werden besproken. Deze documenten plaatsen de bovenvermelde vaststellingen echter niet in een ander daglicht. Uw partijlidkaart en bijhorende bijlage tonen uw politieke inzet aan maar zijn niet in staat de bevindingen van het Commissariaat-generaal te wijzigen. Het medisch attest maakt melding van uw gezondheidsklachten (depressie, neurologische stoornissen, stress) en de behandeling die u daarvoor kreeg, maar dat dit het gevolg zou zijn van alles wat u meegemaakt heeft, zoals u verklaart (CGVS p. 8), kan uit dit document op geen enkele manier afgeleid worden."

Uw geboorteakte en uw identiteitskaart bevatten louter persoonsgegevens, die hier niet betwist worden, maar die de door u aangehaalde elementen uit uw asielrelaas op geen enkele manier staven. Bijgevolg veranderen deze documenten niets aan deze beslissing.

### *C. Conclusie*

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij haar aanvraag om erkenning als vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot, G. B., wiens zaak bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is gekend onder het nr. 100 678. Bovendien wijst de Raad erop dat verzoekende partij zich in haar verzoekschrift beperkt tot dezelfde middelen als deze opgeworpen door haar echtgenoot tegen de in zijn hoofd genomen beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus eveneens van 31 mei 2012.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 90 661 van 29 oktober 2012 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd aan G. B. Het arrest genomen in hoofd van de echtgenoot van verzoekende partij luidt als volgt:

### *"1. Over de gegevens van de zaak*

*De bestreden beslissing luidt als volgt:*

#### *"A. Feitenrelaas*

*U verklaart het Georgische staatsburgerschap te bezitten en van Georgische origine te zijn. U bent geboren in Tbilisi (Georgië) waar u ook woont. U bent getrouwd met N. R. (...) (O.V. 6.975.090) met wie u twee minderjarige kinderen heeft: N. (...) (O.V. 6.975.090) en M. (...) (O.V. 6.975.090) B. (...).*

*U werkt in uw land als instructeur op de politieacademie. In oktober-november 2004 wordt u lid van de nieuw opgerichte oppositiepartij Partij van het Volk van Koba Davitashvili. Die man is Georgisch parlements lid en u bent voor hem vertegenwoordiger in uw wijk Gldani in Tbilisi. Voor de partij houdt u zich bezig met ledenwerving en sociale zaken. In januari 2005 verandert u van werk; u gaat aan de slag bij het Ministerie van Justitie, als diensthoofd van sociale zaken in de gevangenis nummer 1.*

*In de zomer van 2006 komt men op uw werk te weten dat u actief bent voor de oppositie. Vanaf dan beginnen uw problemen. Uw gsm wordt afgeluisterd vanaf de zomer van 2006 tot oktober-november 2006, u en uw vrouw ontvangen dreigtelefoons en u wordt op het matje geroepen door uw oversten. U wordt ook twee keer fysiek aangevallen. In 2007 wordt u op uw werk gedwongen ontslag te nemen.*

*In 2010 verkoopt u uw appartement in Tbilisi en trekt naar een huurappartement in diezelfde stad. Uw vrouw en kinderen verhuizen naar het dorp Chumlakhi waar u hen drie maanden later gaat vervoegen. Na ongeveer acht à tien maanden gaat u terug naar Tbilisi. In de herfst of de lente van 2011 komt de politie bij u langs om te controleren hoeveel personen op uw appartement wonen. In december 2011 komt de politie nog eens langs, zeggend zijn ze op zoek naar een persoon die vluchtmisdrijf had gepleegd bij een verkeersongeluk. In januari 2012 mag uw dochter niet meer naar de staatscrèche gaan. Later stuurt u uw vrouw en uw kinderen weg uit het land.*

*Uiteindelijk verlaat u zelf Georgië op 18 maart 2012. In Batumi neemt u een boot naar Odessa (Oekraïne). U gaat verder met een minibus naar Kiev, van waaruit u met een andere minibus naar België rijdt. Op 25 maart 2012 komt u in België aan en vraagt de volgende dag asiel aan.*

*Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor aan de Belgische asielinstanties: uw originele Georgische identiteitskaart, een kopie van uw huwelijksakte, kopies van de geboorteaktes van uw kinderen, uw origineel rijbewijs, uw originele werkbadge, uw originele partijlidkaart en bijlage, een kopie van een attest van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, een kopie van een brief van het Ministerie van Sociale Zaken, een origineel medisch attest en een kopie van uw diploma.*

#### *B. Motivering*

*U verklaart te vrezen dat u gearresteerd zal worden door uw bazen in de gevangenis nr. 1 (die tot de autoriteiten van uw land behoren) in Tbilisi wegens uw politiek activisme voor de oppositie (CGVS p. 9-10). Het Commissariaat-generaal is echter van mening dat uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of voor het lijden van ernstige schade ongegrond is.*

Om te beginnen blijkt uit uw verklaring immers dat u zich, nadat uw problemen met de autoriteiten van uw land in 2006 waren uitgebroken, nog vaak gericht heeft tot diezelfde autoriteiten. Zo ging u zich op 21 maart 2007 melden bij de burgerlijke stand om uw huwelijk te registreren. Daarbij moest u zich identificeren aan de hand van uw identiteitskaart. U ondervond daarbij geen problemen (CGVS p. 2 + document 6 in administratief dossier). Bij diezelfde burgerlijke stand ging u op 12 juni 2007 de geboorte van uw dochter aangeven, waarbij u zich ook moest identificeren met uw identiteitskaart. Ook deze registratie verliep probleemloos (CGVS p. 3 + document 5 in administratief dossier). Op respectievelijk 2 juli 2008 en 26 maart 2009 ging u bovendien persoonlijk een rijbewijs ophalen en uw identiteitskaart voor tien jaar verlengen zonder dat u daarbij problemen ondervond (CGVS p. 4 + documenten 1 & 7 in administratief dossier). In maart 2012 vroeg u bij het Ministerie van Werk, Gezondheid en Sociale Zaken een attest in verband met uw registratie bij de pensioenuitkeringen aan, dat u op 15 maart 2012 ook effectief zonder problemen verkreeg (CGVS p. 7 + document 11 in administratief dossier).

Nog opvallender is dat u in januari of februari 2012 zelf een geschreven en ondertekende aanvraag indiende bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken (meer specifiek het Departement van het Gevangeniswezen) om een overzicht van uw werkzaamheden bij de overheid te verkrijgen. Enkele dagen later kreeg u dit uittreksel in handen via een zekere M. (...), één van uw ex-cursisten op de politieacademie (CGVS p. 6-7 + document 10 in administratief dossier). Dat u zelf een aanvraag indiende doet de gegrondheid van uw vrees andermaal teniet; dat u daarbij hulp zou gekregen hebben van één van uw ex-cursisten, en zo de officiële procedure voor het verkrijgen van dit document zou omzeild hebben, is bovendien weinig geloofwaardig. U weet immers niet wat de familienaam is van M. (...). U verklaart dat hij inspecteur is of dat u denkt dat hij hoofdinspecteur is. Daarnaast verklaart u niet te weten hoe hij dit document concreet heeft kunnen regelen of wat hij daarvoor heeft moeten doen (CGVS p. 6). Er kan echter van uit gegaan worden dat u de volledige naam kent van M. (...), zijn precieze functie weet en op de hoogte bent van hoe hij het document precies voor u heeft kunnen regelen, als hij inderdaad de persoon is geweest via wie u dit document via een omweg kon bemachtigen. Bovendien is het weinig geloofwaardig dat men op het Departement uw familienaam niet zou herkend hebben zoals u beweert (CGVS p. 6) (u had er immers drie jaar gewerkt). Dit, gecombineerd met het feit dat het uittreksel aan de hand van stempels gelegaliseerd werd door de personeelsdienst van het Departement van het Gevangeniswezen (CGVS p. 7), doet het vermoeden rijzen dat u dit uittreksel op de gewone manier en zonder problemen heeft bekomen bij uw ex-werkgever, i.e. het Departement van het Gevangeniswezen, waar uw problemen volgens uw verklaringen nota bene begonnen waren.

Ook uw vrouw N. R. (...) – met wie u in 2007 nochtans officieel getrouwd was – blijkt allerm minst problemen te hebben met de Georgische autoriteiten, hoewel zij verklaarde ook dreig telefoons te ontvangen (CGVS vrouw p. 5) en zowel zij als de kinderen volgens uw verklaringen betrokken werden in de bedreigingen die tegenover u geuit werden (CGVS p. 13). Zo ging zij op 28 december 2011 zelf een nieuwe identiteitskaart ophalen die ze zonder problemen kreeg, en in diezelfde periode liet ze ook haar internationaal reispaspoort verlengen (CGVS vrouw p. 3 + document 2 in administratief dossier). Op haar werk op de staatsuniversiteit in Tbilisi, waar men wist dat ze met u getrouwd was en waar ze bleef werken tot de dag van haar vertrek (i.e. 4 maart 2012, CGVS vrouw p. 4), ondervond ze naar eigen zeggen nooit problemen (CGVS vrouw p. 2). Het feit dat uw vrouw, ondanks de bedreigingen die zij als gevolg van uw problemen ontving, geen problemen ondervond met de autoriteiten van uw land bij het verkrijgen van identiteitsdocumenten en op haar werk op de staatsuniversiteit, plaatst bijkomend de gegrondheid van jullie vrees voor diezelfde autoriteiten op de helling.

Bovenstaande elementen maken dat u er niet in slaagt het Commissariaat-generaal te overtuigen van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of voor het lijden van ernstige schade. Als dit wel het geval zou zijn geweest is het weinig aannemelijk dat u zich nog meerdere keren probleemloos tot de autoriteiten van uw land zou wenden om uw huwelijk en de geboorte van uw kind te registreren, een identiteitskaart op te halen en documenten aan te vragen bij verschillende overheidsinstanties; te meer als u verklaart dat alle overheidsstructuren met elkaar verbonden zijn (CGVS p. 13) en dat men in uw buurt wist dat u politiek actief was voor de Partij van het Volk en het bijgevolg geen geheim was dat u een politiek opposant was (CGVS p. 5).

Gelet op het voorgaande is het dan ook bijzonder vreemd dat u geen stappen ondernomen heeft naar aanleiding van uw problemen. U verklaart uw problemen wel binnen uw partij gemeld te hebben (maar dat daar verder niets mee gebeurde), maar nergens klacht ingediend te hebben, noch bij de politie noch op een hoger niveau (CGVS p. 13). Zoals hierboven reeds uitvoerig aangetoond, blijken er nochtans geen aanwijzingen dat u de autoriteiten van uw land te vrezen zou hebben of niet op hun bescherming zou kunnen rekenen. Dat u niet bij de politie van uw land zou terecht kunnen omdat ook zij u viseerden, is in dit opzicht weinig aannemelijk. Zo verklaart u dat politiemannen in 2011 nog tweemaal

bij u thuis langsgekomen zijn, waaruit u concludeert dat ze u in de gaten hielden (CGVS p. 11). Echter, u verklaart dat ze de eerste keer langskwamen om na te gaan hoeveel personen in uw appartement woonden. De tweede keer waren ze op zoek naar een persoon die na een auto-ongeluk vluchtmisdrijf had gepleegd; toen u hen uw auto toonde, zagen ze dat die niet in het ongeluk betrokken was en gingen ze weg. U veronderstelt dat deze twee bezoeken met uw politiek activisme te maken hadden, maar zeker bent u daar niet van; u zag immers geen andere reden voor deze bezoeken. Welnu, uit het loutere feit dat de politie tweemaal langskwam voor routinecontroles en uit uw blote veronderstelling dat dat door uw politiek profiel kwam – wat uitsluitend gebaseerd is op uw persoonlijke indrukken en niet objectief gestaafd wordt – kan niet afgeleid worden dat de politie u in de gaten hield en u niet op hun bescherming zou kunnen rekenen.

Daarnaast verklaart u op 18 maart 2012, de dag waarop u voor het laatst uit uw land vertrok, met de boot vanuit Batumi naar Odessa (Oekraïne) gevaren te zijn. Het ging om een vrachtboot waarop u als passagier kon meereizen. Bij het verlaten van uw land in de haven kreeg u van de douaniers identiteitscontrole waarbij u uw identiteitskaart voorlegde. U ondervond daar naar eigen zeggen geen problemen bij (CGVS p. 8-9). Welnu, als u daadwerkelijk met gegronde redenen de autoriteiten van uw land te vrezen had, is het ondenkbaar dat u bij het verlaten van uw land onder uw eigen identiteit geen enkel probleem ondervond.

Ten slotte dient nog gewezen te worden op het volgende. U verklaart in 2010 uw appartement in Tbilisi verkocht te hebben omdat u zo lastiggevalen werd. Even later ging u een tijd in het dorp Chumlakhi in de regio Gurjaani wonen (op meer dan 100 km van Tbilisi). In dat dorp ondervond u volgens uw verklaringen geen problemen omdat u daar niet werd gevonden. U bent daarna teruggekeerd naar Tbilisi (CGVS p. 11). Dat u nog terugging naar Tbilisi, de plaats waar u uw problemen had meegemaakt, nadat u naar het dorp was getrokken waar u geen problemen ondervond met de autoriteiten van uw land (i.e. uw vervolgers), doet nogmaals ernstig afbreuk aan de gegrondheid van uw vrees.

Concluderend kan gesteld worden dat uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of voor het lijden van ernstige schade ongegrond is. De documenten die u neerlegt, veranderen niets aan deze beslissing. Uw Georgische identiteitskaart, uw diploma en uw werkbadge bevatten louter gegevens over uw identiteit, uw opleiding en uw professionele carrière; net als uw huwelijksakte, de geboorteaktes van uw kinderen, uw rijbewijs, het attest van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en de brief van het Ministerie van Sociale Zaken die reeds eerder werden besproken. Deze documenten plaatsen de bovenvermelde vaststellingen echter niet in een ander daglicht. Uw partijlidkaart en bijhorende bijlage tonen uw politieke inzet aan maar zijn niet in staat de bevindingen van het Commissariaat-generaal te wijzigen. Het medisch attest maakt melding van uw gezondheidsklachten (depressie, neurologische stoornissen, stress) en de behandeling die u daarvoor kreeg, maar dat dit het gevolg zou zijn van alles wat u meegemaakt heeft, zoals u verklaart (CGVS p. 8), kan uit dit document op geen enkele manier afgeleid worden.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij gaat in haar verzoekschrift in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen. Zij steunt zich derhalve op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2.1. Aangaande de vaststelling door verwerende partij dat verzoekende partij zich ondanks haar voorgehouden vrees jegens haar autoriteiten toch nog veelvuldig beroept op deze autoriteiten, evenzo haar echtgenote, betoogt verzoekende partij dat de diensten voor registratie van het huwelijk, aangifte van geboorte, afhalen van een rijbewijs, het verlengen van een identiteitskaart en het afhalen van nieuwe kaarten, het aanvragen van een attest van registratie bij de pensioenuitkeringen en, in hoofde van haar echtgenote, het verlengen van haar internationaal paspoort, “relatief autonoom werken” en “ze bemand worden met lagere ambtenaren en loketpersoneel dat niet over informatie van de

veiligheidsdiensten of de politie beschikt met betrekking tot de Georgische onderdanen". Verder wijst verzoekende partij erop dat haar echtgenote een andere familienaam heeft waardoor de directe band met haar minder opvallend is.

Voor wat betreft de motivering aangaande de aanvraag van een overzicht van haar werkzaamheden bij het ministerie van binnenlandse zaken, departement gevangeniswezen, wijst verzoekende partij erop dat zij hiertoe de officiële procedure heeft omzeild door gebruik te maken van een van haar ex-cursisten. Betreffende het niet kennen van de familienaam van deze persoon betoogt verzoekende partij dat "het immers de gewoonte is om de cursisten met de voornaam aan te spreken, en dat verzoeker ondertussen zoveel ex-cursisten heeft dat hij zich niet alle familienamen kan herinneren".

2.2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij heeft aangegeven uit angst voor haar autoriteiten zelfs meerdere maanden te zijn ondergedoken in het dorp Chumlakhi op meer dan honderd kilometer van Tbilisi – ook haar echtgenote en kinderen – en vanuit diezelfde angst niet persoonlijk en via de officiële procedure een overzicht van haar werkzaamheden bij de Georgische overheid probeerde te bemachtigen, doch daartoe een ex-cursist aansprak. Verzoekende partij beweert zelfs in voormeld dorp haar gsm te hebben uitgezet teneinde niet traceerbaar te zijn (administratief dossier, stuk 7, p. 11). Uit deze gegevens blijkt overduidelijk dat verzoekende partij enorm bevreesd was voor de Georgische autoriteiten die haar, naar zij voorhoudt, vervolgden om reden van haar politiek oppositioneel engagement. In het licht van deze feitelijkheden oordeelt de Raad het derhalve volstrekt ongeloofwaardig dat verzoekende partij en haar echtgenote zich gedurende vijf jaar voortdurend om louter administratieve redenen zijn blijven wenden tot deze autoriteiten waarvoor verzoekende partij zo bevreesd is. Het argument van verzoekende partij dat de door haar in haar voormeld betoog bedoelde administratieve diensten niet over informatie van de veiligheidsdiensten of de politie beschikken met betrekking tot de Georgische onderdanen, betreft een blote bewering die zij niet met enige objectieve informatie onderbouwt en is bovendien flagrant strijdig aan haar verklaring bij het gehoor op het Commissariaat-generaal dat al de overheidsstructuren met elkaar verbonden zijn (administratief dossier, stuk 7, p. 13). Het post factum aanhalen van een verschoningsgrond die strijdig is aan eerder afgelegde verklaringen ondermijnt bovendien verder de geloofwaardigheid van het voorgehouden asielrelaas.

Dat verzoekende partij zich niet meer alle familienamen van haar cursisten kan herinneren, is perfect aannemelijk. Evenwel is het volstrekt ongeloofwaardig dat, wanneer zij zich richt tot een ex-cursist om via onofficiële weg een voor haar belangrijk document te bemachtigen en zij derhalve deze persoon daartoe bewust contacteert, verzoekende partij de familienaam van deze bewust uitgekozen ex-cursist niet zou kennen en evenmin zou weten wat zijn exacte graad is, temeer daar het niveau van deze functie mede bepalend kan zijn voor het welslagen van deze operatie.

2.2.3. Waar verzoekende partij stelt dat zij bezwaarlijk bij de politie klacht kon indienen nu zij door de autoriteiten zelf wordt geviseerd, wijst de Raad erop dat de vaststelling door verwerende partij dat verzoekende partij geen stappen heeft ondernomen om een klacht neer te leggen bij de politie of bij de hogere autoriteiten dient samen te worden gelezen met de vaststelling dat verzoekende partij zich gedurende jaren probleemloos heeft kunnen richten tot tal van andere Georgische autoriteiten waardoor terecht niet kan worden aangenomen dat zij zich voor het beweerd geviseerd zijn om politieke redenen niet evenzeer ter bescherming tot de politieke of hogere autoriteit zou kunnen wenden. De Raad benadrukt dat de beslissing als geheel moet worden gelezen en niet als een opsomming van motieven die elk als apart component de beslissing dragen.

Aangaande het betoog van verzoekende partij ervan overtuigd te zijn dat beide bezoeken van de politie ontegensprekelijk wijzen op een geviseerd zijn door deze diensten daar een woonstcontrole in Georgië door de administratie gebeurt en niet door de politie, stelt de Raad wederom vast dat dit een blote bewering betreft die door verzoekende partij met generlei objectieve informatie wordt onderbouwd.

2.2.4. De bemerking van verzoekende partij dat men bij de grensovergang naar Oekraïne "geen grote dingen nodig heeft zoals een visum" doet geen afbreuk aan de vaststelling zich onder haar eigen identiteit te hebben aangeboden aan de grenscontrole wat wederom niet wijst op een diepgewortelde vrees naar de Georgische autoriteiten toe. Immers is, wanneer zij effectief door haar autoriteiten zou worden geviseerd en vervolgd, de kans uitermate groot dat zij, door de grens over te steken onder haar eigen naam, door de douane wordt gedetecteerd en aangehouden.

2.2.5.1. Betreffende het onaannemelijk bevinden van de terugkeer van verzoekende partij, na een periode van onderduiken, naar Tbilisi, voert verzoekende partij aan dat haar vrouw en kinderen in Tbilisi

waren gebleven, dat zij lange tijd van haar familie gescheiden is geweest en dit dan ook de reden was waarom zij naar Tbilisi terugkeerde, het gevaar trotserend dat zij daar liep.

2.2.5.2. De Raad stelt evenwel vast dat voormeld verweer manifest strijdig is aan de verklaringen van verzoekende partij voorgehouden bij het gehoor op het Commissariaat-generaal van 3 mei 2012. Verzoekende partij verklaarde immers na de verkoop van haar appartement haar echtgenote en kinderen naar het dorp Chumlakhi te hebben gebracht en zelf nog enkele maanden in Tbilisi te hebben verbleven waarna zij haar gezin in Chumlakhi is gaan vervoegen (administratief dossier, stuk 7, p. 11). Deze flagrante tegenstrijdigheid tussen voormeld verweer en de eerder afgelegde verklaringen hypothekeert verder op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van het door verzoekende partij voorgehouden relaas.

2.2.6. Uit wat voorafgaat, blijkt dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen enkel geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.7. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Georgië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.“

Derhalve kan ook ten aanzien van verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig oktober tweeduizend en twaalf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT